

VRAGENAVOND

7 juni 1974

Goedenavond, vrienden.

Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar. Denkt dus zelf na over alles, wat besproken wordt. Vandaag is het de vijfde vrijdag in een en dezelfde maand en dit betekent:

VRAGENAVOND

Ik zou graag meteen beginnen met de schriftelijk ingekomen vragen.

Vraag: Wat wordt verstaan onder een magische ring? Kan deze toebehoren aan een levend mens, of is dit alleen een uitdrukking? Hoe ontstaat deze ring en ten gevolge waarvan?

Antwoord: Er zijn vele verschillende zaken die men magische ring noemt. De meest eenvoudige is de z.g. afschermring. Deze wordt getekend, voorzien van de juiste symbolen en eventueel de juiste lampen met de juiste brandstof. Zij dient tot afweer van krachten of entiteiten die men op probeert te roepen, zodat degene die dit doet tegen hen beschermd is.

Dan kennen wij de term magische ring voor draagringsen, vingerringen, waarbij zich in deze gewijde ring bepaalde amuletachtige bestanddelen zich bevinden. Dat kunnen soms kleine papiertjes zijn, waarop een toverspreuk staat die verborgen zijn achter een passende steen, in andere gevallen worden er zelfs delen van het menselijke lichaam voor het vervaardigen van de ring gebruikt of daarin verwerkt.

Ten laatste de magische cirkel, ook wel als 'rond' aangeduid, die bestaat uit personen die een onderlinge afstemming van zó een exacte aard kennen, dat hun werken hen wederkerig beïnvloedt. Een dergelijke ring kan ontstaan, doordat deze mensen elkaar gewoon ergens ontmoeten. Dan is het voldoende dat een van hen met paranormale krachten tracht te werken, daar dit zich dan in de anderen kenbaar maakt. Er zijn ook groepen waarin men tracht iets dergelijks op rituele wijze tot stand te brengen. Wat dan ontstaat, doet denken aan de z.g. coves van de Engelse heksen. Deze groep pleegt dan te bestaan uit ofwel een aantal heksen plus een heksenmeester, dan wel uit een aantal leden van beide seksen onder gezag van een soort hogepriester. Men gebruikt in deze groepen steeds weer dezelfde rituelen, hanteert dezelfde bezweringen en aanroepingen en neemt aan, dat daardoor ook een afstemming tussen de leden tot stand komt, zodat zij voortdurend tezamen kunnen reageren. Dit laatste is bij de coves overigens lang niet altijd waar. Veel van de moderne hekserij omvat gemeenlijk meer hysterie dan magie.

Vraag: Indien een kind te vroeg geboren wordt en onvolledig is naar de vorm, kan dit wijzen op een afwijzen van het leven in de stof door de incarnerende geest?

Antwoord: Indien abortus spontaan optreedt en geen oorzaken daarvoor in het lichaam van de moeder of omstandigheden van buitenaf aan te wijzen zijn, kan aangenomen worden dat de entiteit die in dit lichaam wilde incarneren, zich alsnog bedacht heeft. Men dient er wel rekening mee te houden dat vroegtijdige abortus in vele gevallen te wijten is aan kwaliteiten, soms zelfs erfelijke, bij de moeder, zodat de geest in kwestie daarmede niets te maken heeft.

Vraag: Kan het zijn dat Kissinger een bijzondere bescherming en begeleiding geniet, gezien zijn succes en uithoudingsvermogen?

Antwoord: Indien u alleen doelt op zijn werken in het geval Israël - Arabische staten, is een dergelijke inspirerende werking aanwezig en bescherming waarschijnlijk te noemen. Daar in uithoudingsvermogen de man echter even exuberant is in alle andere uitingen, zelfs de meest

menselijke, meen ik, dat dit uithoudingsvermogen eerder als een eigenschap van de persoon zelf moet worden gezien.

Vraag: Men spreekt vaak van de hoge waarde van de menselijke persoonlijkheid. Is het juist te stellen, dat deze eruit bestaat, dat de menselijke persoonlijkheid het werktuig is, dat uiteindelijk zichzelf overbodig maakt, daar zij de kosmische persoonlijkheid van het wezen door haar aardse ervaringen in staat stelt de goddelijke eenheid met al het bestaande op elk bewustzijnsniveau te erkennen, te ervaren en waar te maken?

Antwoord: Een fraaie formulering. Het daarin vervatte denkbeeld is voor mij dan ook niet geheel onaanvaardbaar. Ik zou echter hierbij op willen merken dat wij het nu in wezen over de geestelijke persoonlijkheid hebben, waarvan de menselijke persoonlijkheid alleen het voertuig is. Het menselijk lichaam met al zijn eigenschappen is het instrument van de werkelijke persoonlijkheid.

Vergelijkend: de geest is de chauffeur, de stofmens is de auto. Hierdoor is het voor de geest mogelijk meer ervaringen op te doen en een grotere harmonie of mogelijkheid tot harmonieën met de kosmos op te bouwen. Dit is de waarde van het menselijke leven. Daarnaast mogen wij m.i. stellen dat, bij een wegvallen van het sterk gebonden zijn aan het detail, en een steeds vollediger erkennen van de grote lijnen die kosmisch bestaan, inderdaad het Ik zich langzaam maar zeker invoegt als deel van een geheel. Een bekende vergelijking hiervoor is het Ik als een enkel stukje steen in het geheel van een mozaïek, dat zijn zin en betekenis ontleent aan zijn plaats in het mozaïek en eerst, wanneer die plaats is ingenomen, is het stukje ook een werkelijk en integrerend deel van het geheel.

Geestelijk is dit m.i. bereikbaar. Het eigen bewustzijn zal hierbij nog wel een rol spelen. Of wij hierbij uit moeten gaan van een hoogste persoonlijkheid die op de een of andere wijze kenbaar en uitgedrukt wordt, weet ik eerlijk gezegd niet. Wij kunnen t.a.v. het goddelijke, de oerkracht, van alles veronderstellen, maar wij weten er te weinig van. Wij kunnen ten hoogste stellen: Het Ik, zoals wij dit in menselijke vorm zien of in bepaalde geestelijke sferen beseffen, zal verdwijnen, ofschoon iets van het ik-bewustzijn deel uitmaakt van het geheel, waarin men waarschijnlijk opgaat en daarin zou blijven voortbestaan. Maar dit is theorie.

Vraag: Doelt u hierbij op de persoonlijkheid, zoals deze in de stof tot uiting komt?

Antwoord: Ik doel op het werkelijke Ik. De menselijke persoonlijkheid, zoals deze zich in de stof voordoet, is in uiting vaak geheel strijdig met de werkelijkheid, die men achter het masker van die persoonlijkheid voor allen, soms zelfs voor zich, verbergt. Toch beseft deze menselijke persoonlijkheid heel goed, dat hij iets verbergt en vaak zelfs, wat zij verbergt. Hierdoor treedt dan een droomleven op, dat een derde beeld der persoonlijkheid geeft, welke dan echter strijdig is zowel met de uiting van de persoonlijkheid in de stof, als met de werkelijke inhoud daarvan. Dit maakt de toestand nogal ingewikkeld. Daarom spreken wij over de werkelijke persoonlijkheid wanneer wij doelen op de goddelijke kracht of ziel in het ik, plus de daaraan gehechte waarden van bewustzijn, die geest worden genoemd of ware persoonlijkheid.

Vraag: Blijft de mens individueel bestaan tot in laatste instantie?

Antwoord: Dit is een vraag, waarop wij geen antwoord kunnen geven, daar wij, uit de geest, werkende zoals wij dit nu doen, onszelf beseffen en gelijktijdig optreden als individuen. Dit is ook het geval wanneer wij werken als deel van een grotere gemeenschap, daar wij deze en haar wetten mogelijk aanvaarden, maar binnen het kader daarvan nog steeds als onafhankelijke persoonlijkheden blijven beseffen en reageren. Nemen wij aan dat op een gegeven ogenblik een algehele versmelting plaatsvindt, zo kunnen wij dus niet stellen, dat iets van de persoonlijkheid daarbij nog zal blijven bestaan.

Vele denkers onder ons achten dit echter wel waarschijnlijk, daar volgens hen anders een ontwikkeling middels individualiteit zinloos zou zijn. Maar zij hebben geen bewijzen voor de juistheid van dit denkbeeld, het is en blijft een redenering. In de dyanata-theorie van de boeddhisten denkt men wel, dat het laatst blijvende alleen de goddelijkheid is. Maar ook hier worden stellingen verkondigd, waarin men kan geloven, maar die men zeker niet kan bewijzen.

Zodra wij ons bezig houden met iets, wat zich boven een individueel bestaan afspeelt of verheft, bevinden wij ons op een terrein dat voor ons als persoonlijk levende en denkende wezens niet te bevatten is. Volgens mij doen wij dan ook er verstandig aan hierover niet al te veel te denken en te spreken, daar toch geen werkelijk resultaat bereikt kan worden.

Vraag: Kunt u ook zeggen, wat bedoeld wordt met incubi en succubi?

Antwoord: Deze termen stammen uit de middeleeuwse demonologie, waarin wordt aangenomen, dat geesten, niet behorende tot de mensheid, maar eerder tot de helse geesten, proberen een geslachtelijk verkeer met de mensen tot stand te brengen. Een dergelijke geest neemt dan een vrouwelijke vorm aan en treedt op als succubus. Zodra het zaad van de man ontvangen is, gaat de demon verder, neemt een mannelijke vorm aan en bezoekt als incubus een vrouw. Deze kan door het gestolen zaad bevrucht worden. Het kind dat geboren wordt op deze wijze, zou echter bindingen en eigenschappen van de demon in zich dragen en zo een perfect werktuig worden voor de helse wereld.

Men geloofde dat dit zich vaak zo afspeelde, waarbij incubi heksen, succubi heksenmeesters plachten te bezoeken. In meer op werkelijk berustende omschrijving zou men volgens mij echter moeten zeggen: succubus is een al dan niet als mens geleefd hebbende geestelijke entiteit, die zich in vrouwelijk vorm pleegt te tonen en zo contact zoekt met de mensheid in dromen e.d., terwijl de incubus een soortgelijke entiteit is, die echter de mannelijke vorm in dergelijke contacten prefereert. Daar hun optreden voortkomt uit een hunkering naar zinnegenot stammen zij niet uit de lichtende sferen.

Vraag: Komt dit in de paranormale verschijnselen kenbaar tot uiting?

Antwoord: Ofschoon dit niet onmogelijk is, lijkt het mij toch zeer onwaarschijnlijk. Deze bijgelovige interpretatie van een seksueel optredende geest is volgens mij eerder van menselijke oorsprong en komt voort uit seks geladen dromen. Voor de komst van het christendom wilden bepaalde mensen zich door hemelse wezen bezocht voelen. Toen het christendom kwam, werd na ongeveer 500 jaren de seksualiteit iets kwaads, een soort vloek. Toen de reformatie kwam, werd het helemaal erg en verwierp men de seksualiteit, niet voor bewuste voortplanting dienende, in vele kringen geheel. Wat dit betreft, hebben twee grote geesten elkaar wel gevonden: Paulus en Calvijn. Seksueel geladen dromen werden dan ook door velen als een werking van de duivel ervaren en degenen die daarin genoeg vonden, als duivelsboele (?) beschouwd.

Vraag: Kunt u iets zeggen over vervolgingswaan, de oorzaken ervan, hoe is dit te benaderen en te genezen?

Antwoord: Het is een psychisch verschijnsel, dat samen kan vallen met een door stoffelijke zelfs lichamelijke oorzaken tot stand gekomen aantasting van combinatie- en denkvermogen. Denk hierbij aan paranoia en schizofrenie, die ook geestelijk kan ontstaan als gevolg van een verdrongen complex, bv. schuldgevoel. In al deze gevallen dient men er rekening mee te houden dat de persoon zich los voelt en denkt van de wereld. Zodra die persoon komt tot een werkelijke communicatie met de wereld rond hem, zal de achterdocht en daarmee ook het gevoel van een voortdurend vervolgd worden, afnemen en verdwijnen. Ook de fantasieën van een voortdurend door minder stoffelijke krachten belaagd worden, zal dan afnemen. De persoon die zich terugtrekt uit angst voor het leven, de mensheid, of aspecten van eigen leven, zal in de plaats van hetgeen hij voor de mensheid probeert te verbergen, vaak een fantasie scheppen, die men dan in de vervolgingswaan tot stand brengt.

In de beginfase is dit eerder een vaag gevoel. De onzekerheid die hierdoor ontstaat, al dan niet samenhangende met een lichamelijke kwaal, voert ertoe, dat de mens zelf en door eigen gedrag, ongevallen en voorvallen veroorzaakt, die hij dan als de werking van vijanden beschouwt. Genezing van lichamelijke oorzaken als afwijkingen van het evenwicht der interne afscheidingen of vergiftigingen, is dus een eerste vereiste. Daarnaast zal men moeten nagaan, of sprake kan zijn geweest van suggestie of zelfs hypnose. Deze laatste treffen wij aan in de groene magie, zowel als bij bepaalde vormen van de zwarte magie. Hier wordt een mens de suggestie overgebracht dat hij door demonen vervolgd, gekweld en zelfs gedood zal worden.

De persoon komt dan zo sterk onder de indruk van het beeld, dat hij zelf de demonen en ongevallen schept en zo de suggestie omzet in een voor hem volledig geldende werkelijkheid.

Nogmaals: genezing is alleen mogelijk, wanneer men de oorzaak kent. Bij een progressieve aantasting van het brein zal het wel heel moeilijk zijn iets voor de patiënt te doen. In andere gevallen is er een mentale oorzaak. Dan kan men, de mens rust, juiste voeding en medicatie verstrekken, gelijktijdig werken met suggestie, waardoor verbetering en genezing tot stand kunnen komen. In vele gevallen zal het nodig zijn de patiënt van zijn naar het onbewuste verdrongen schuldgevoelens te ontdoen. Dat kan door hem de feiten weer onder ogen te doen zien, dan wel door een procedure van geloof als bv. een doop, waarna men de mens kan zeggen, dat hij geheel vrij is van alle schulden en men deze dit zonder meer gelooft.

Geloof of psychiatrie zijn dus dan de oplossing. Er zijn dus mogelijkheden tot genezing, zelfs door middel van suggestie en hypnose. Dit laatste heeft echter het nadeel dat mensen die aan achtervolgingswaan lijden, tegenover eenieder, ook hen die hen helpen willen, achterdochtig zullen zijn. Men zou dus moeten beschikken over een goed gasvormig hypnoticum, dat ongemerkt kan worden toegediend. Tijdens de zo ontstane periode van verhoogde suggestibiliteit zou men dan de achterdocht en angstgevoelens kunnen afremmen. Een dergelijk hypnoticum zal over enige jaren mogelijk algemeen beschikbaar zijn. Nu werkt men met hypnotica, die oraal of door injectie worden toegediend, waarbij de hierbij optredende spanningen een groot deel van het mogelijke resultaat te niet doen.

Hopelijk is dit u nu voldoende.

Vraag: Gaat na de overgang een dergelijk gevoel verloren?

Antwoord: Dat is afhankelijk van de oorzaak. Onthoudt echter wel, dat eenieder die in de duistere sferen terecht komt, in feite lijdt aan een soort vervolgingswaan: Hij probeert voortdurend de werkelijkheid te ontkennen, die hij zelf is, en zal daardoor voortdurend vluchten voor alles, waarin het gevaar voor zelfopenbaring gelegen is. Wij spreken van een tot het Licht komen, maar in feite is dit alleen een aanvaarden van eigen werkelijke toestand en eigenschappen, zodat men openstaat voor communicatie met anderen. Lichamelijk veroorzaakte vormen van vervolgingswaan blijven uit de aard der zaak met het lichaam achter, ook wanneer het beleefde een rol speelt in het besef van de geest in kwestie. De genezing is ook hier een kwestie van communicatie.

Vraag: Krijgt iemand, die door hersenbloeding zijn geheugen verloren heeft, na de overgang zijn geheugen direct weer terug?

Antwoord: Een groot deel van uw stoffelijk geheugen neemt u bij de overgang niet eens geheel mee. Maar om u een tegenvraag te stellen: Indien een zuiger van uw motor door het blok slaat, hebt u dan als chauffeur daarvan, wanneer u uitstapt, nog last? Of van het feit dat een bepaalde versnelling niet meer bruikbaar is? De werkelijke persoonlijkheid plus het besef en geheugen, dat ook na de dood het uwe blijft, is niet identiek met het hersengeheugen en het hersendenken, ook wanneer door de reacties daarvan een groot deel van de ervaringen op aarde bepaald of mede bepaald zal worden. Het hersengeheugen zou men mogelijk kunnen omschrijven als een indrukkencomputer, terwijl het geestelijk geheugen een emotie-indruk-associatie-computer genoemd zou moeten worden. De toegevoegde waarde 'emotie' is dus noodzakelijk in het geestelijk geheugen om tot een verankeren van de indruk te komen, terwijl de emotionele ervaring belangrijker is bij de vergelijking van ervaringen dan een overeenkomstigheid van waarden en indrukken, zoals dit bij het associatief denken op aarde het geval is. Zeker spelen ook in het hersendenken emotionele interpretaties wel een rol, maar dat is niet vergelijkbaar met de wijze waarop het geheel van de herinneringswaarde en de mogelijkheid tot verbinden van emotie en indruk in de geest bestaat.

Vraag: Wat is geestelijk gezien een transseksueel? Een foute incarnatie?

Antwoord: Persoonlijk zou ik hier eerder denken aan een stoffelijk iemand met een overdreven neiging tot veelzijdigheid. Seksualiteit is op aarde voor veel mensen een zeer belangrijke factor, maar in de geest is zij dit niet, en wel, omdat seksualiteit uitdrukking kan zijn van een bepaalde

gebondenheid en als zodanig geestelijk van betekenis kan blijven, maar vaak ook een soort consumptiefactor is, een genotsfactor, en als zodanig geestelijk niet kan bestaan en dus ook voor de geest niet belangrijk of beleefbaar is. De problemen van de transseksueel zullen voor hem wel geestelijk belangrijk kunnen zijn, zijn ervaringen zover deze niet lust zijn, kunnen geestelijk zelfs zeer belangrijk zijn voor de wijze van bewustwording, maar het verschijnsel op zichzelf is vanuit een geestelijk standpunt niet belangrijk.

Vraag: Waarom doden zij zichzelf dikwijls?

Antwoord: Een vraag, waarop men niet alleen bij transseksuelen stuit. Je zou kunnen stellen dat vele mensen zich doden, omdat zij het niet kunnen verdragen te leven, zoals zij zijn. Gebrek dus aan zelfaanvaarding. Daarnaast zijn er mensen die - meestal op grond van teleurstellingen of mislukkingen - de wereld gaan haten en hun wereldhaat zover uitstrekken, dat zij zichzelf als deel van de wereld willen vernietigen omdat zij de wereld niet kunnen vernietigen. Een algemeen en altijd geldend antwoord op uw vraag is echter volgens mij niet te geven.

Reactie: Bij dieren komt zelfmoord ook voor onder bepaalde omstandigheden.

Antwoord: Hier liggen de zaken toch weer anders. U denkt bv. aan de lemmingtrek. Deze is een massapsychose, veroorzaakt door overbevolking. In de wereld van de mensen voert dit tot oorlog, bij de lemming tot onvermogen eigen bestaan te overzien, wat resulteert in zelfdestructie. Dieren die onder grote pressie staan, of in zeer grote angst verkeren, kunnen zichzelf wel doden. De reden is dan veelal, dat zij aan willen vallen, niet weten wat, en daarbij zichzelf doden. Een bekend voorbeeld is een schorpioen die, in een kring van vlammen gezet, zichzelf op de duur zal doden. Hij doet dit echter niet, omdat hij werkelijk zichzelf wil doden, daar hij geen uitweg ziet. Het insect voelt een voortdurende hitte die woede wekt. Er is echter niets om aan te vallen, maar op eigen pantser drukt de hitte. Dit wordt dan als vreemde invloed gezien. De schorpioen valt dan de plaats aan, waar de prikkeling van de hitte het sterkst te voelen is, om zo zijn onzichtbare vijand te treffen en doodt zichzelf. De zelfmoord van dieren is dus niet overwogen en als zodanig bedoeld, zoals bij de meeste mensen die dit doen. Ik mag hieraan toevoegen dat vele mensen die zelfmoord plegen, op het ogenblik dat zij slagen, dit reeds betreuren. Wat meestal nog voor de feitelijke overgang optreedt.

Vraag: Ik weet niet of - toen u op aarde leefde - u zich reeds verdiepte in de onderwerpen waarover u nu spreekt en van de krachten die er bestaan, reeds toen iets afwist. M.i. dient u te weten dat dit het moeilijkste onderwerp is voor een mens. Het is een oefening van jaren voor men weet, hoe men van zijn krachten in positieve en mogelijk ook in negatieve zin moet maken. Zijn zij die dit kunnen, geen mensen die z.g. geestelijke gaven hebben en zich hiervoor dan ook geheel niet hoeven in te spannen, maar die gaven alleen maar gebruiken zonder te weten, welke krachten er bestaan, of dezen op te roepen. Van deze mensen zijn er echter maar weinigen. Het karma brengt de mogelijkheid tot genezen, of het doen van wonderen met zich.

Antwoord: Volgens mij is dit niet juist. Mijn redenen: Een groot deel van hetgeen de mens als geestelijke gave beschouwt, is in feite een basiseigenschap die in elke mens aanwezig is. Bij de meeste mensen wordt deze reeks eigenschappen echter door opvoeding, omgeving e.d. onderdrukt en komt er dus geen ontwikkeling tot stand. Voor de doorsneemens is er op wat latere leeftijd in deze gevallen dus sprake van een geatrofieerd orgaan, dat eerst weer ontwikkeld moet worden, voor het weer normaal kan gaan functioneren.

Het is duidelijk dat vele mensen door plotselinge schokken of spanningen bemerken, dat zij over deze organen en mogelijkheden beschikken. Ongevallen, grote psychische spanningen, algehele uitputting, zijn vaak hierbij van groot belang. Ook een groot geluk - emotie - kan een activering van de geatrofieerde eigenschappen tot stand brengen. Een plotselinge verandering van eigen situatie tegenover het leven en een meer spontane benadering vanuit zichzelf naar het leven blijkt voor een goed en beheerst gebruiken van deze 'gaven' beslissend. Het zal u duidelijk zijn, dat karma dus geen beslissende factor is bij het al dan niet gebruiken van deze 'gaven', al is deze verklaring voor velen mogelijk een uitvlucht, die het voor hen dragelijk maakt met hun gaven niets te doen.

Kennis is inderdaad niet noodzakelijk. Je hoeft je mogelijkheden niet te kunnen verklaren om er gebruik van te maken. U denkt, ook al weet u geheel niet wat hersenen zijn, hoe denkprocessen tot stand komen en verlopen, zo min als u waarschijnlijk weet wat elektriciteit is, maar wel het knopje van het licht om kunt draaien en zo de lamp kunt doen oplichten. Bij het gebruik van paranormale mogelijkheden is het dan ook niet belangrijk, dat je precies weet hoe je het doet, maar het is wel belangrijk dat je beseft, wat je kunt doen. Wil plus actie zijn voldoende, wanneer men gelooft in het bestaan van een mogelijkheid voor zichzelf.

Ten laatste wil ik opmerken dat een mens die een hoger bewustzijn heeft op het ogenblik van incarnatie, de neiging zal hebben, zo dit voor hem en zijn geestelijke verlangens noodzakelijk of nuttig kan zijn, een lichaam uit te zoeken waarin de ontwikkeling van de geestelijke organen beter mogelijk is en een aanpassing daarvan aan de z.g. paranormale mogelijkheden in het lichaam gemakkelijk plaats zal vinden. Het feit dat dergelijke personen na hun geboorte reeds onmiddellijk tot prestaties komen, betekent echter nog niet dat de mogelijkheid daartoe bij andere mensen niet aanwezig zou zijn. Ten hoogste zou men mogen stellen dat de meer bewuste geest onder omstandigheden eerder zal beginnen het gebruik van paranormale mogelijkheden in het lichaam te ontwikkelen en te gebruiken.

Vraag: Is de mogelijkheid tot ontwikkelen een wensprojectie van de incarnerende, of is er sprake van een voorkennis?

Antwoord: Wanneer je een fiets koopt zonder meer, zul je letten op een aardig kleurtje en een redelijke prijs. Heb je er een bepaalde bedoeling mee, dan zult u op eigenschappen letten, zoals het gewicht en de hardheid van het frame, de overbrenging, versnellingen, soort remmen e.d. U past uw keuze dan aan, aan uw doel. Wanneer je als geest een lichaam bewust kiest, zo is het duidelijk dat je naar de eigenschappen daarvan en de mogelijkheden ervan kunt kijken en daardoor je keuze mede kunt laten bepalen. M.a.w. ook een bewuste geest is niet gek genoeg om een racefiets te kiezen, wanneer zijn doel op aarde is door de karresporen van de hei die leven heet, te gaan fietsen. Wie wel bepaalde prestaties wil leveren, kiest een voertuig dat de mogelijkheden daartoe biedt. Bij bewuste incarnatie zullen dus de eigenschappen die genetisch aanwezig zijn, zoveel mogelijk overeenstemmen met de ervaringen, die men in het leven op wil gaan doen. Indien daarbij paranormale gaven behoren, zal men van het begin af de mogelijkheid daartoe voortdurend verder ontwikkelen.

Vraag: Is er verschil tussen de geestelijke en de astrale wereld en uit hoeveel sferen bestaan zij?

Antwoord: De astrale wereld is fijn-materieel. Wat betekent dat wij daarin kleinste delen van de materie aantreffen, echter in een niet-gebonden vorm. Dit houdt in, dat door elke straling en elk veld van enige betekenis deze kleinste delen zich tot een onderlinge binding laten bewegen die echter slechts stabiel is, zolang het uitgestraalde veld blijft bestaan. Het is dus een enkele wereld. Je zou mogelijk nog beter kunnen zeggen: het is een half materiële manifestatiemogelijkheid waardoor gedachten van mens en geest tijdelijk in vormen kunnen worden omgezet. Dit natuurlijk alleen mits voldoende van de eigen energie in de eigen gedachte tot uiting komt.

Wat betreft de geestelijke sferen: Wat men sferen noemt, zou men m.i. beter kunnen omschrijven als een gemeenschappelijke bewustzijnstoestand, waardoor onderling contacten ontstaan, die het Ik de illusie van een wereld geven. Er is n.l. geen werkelijke scheiding tussen verschillende sferen. Zo voor een Ik een dergelijke scheiding wel bestaat, vloeit deze voort uit het bewustzijn van de beschouwer, niet uit de structuur van de geestelijke wereld als zodanig. Het aantal sferen is dus afhankelijk van de instelling van de beschouwer, alle geestelijke sferen vormen tezamen in feite één enkele geestelijke wereld.

Vraag: Indien er verschil is tussen deze twee, wanneer gaat een entiteit dan over van de ene wereld naar de andere?

Antwoord: Iemand die overgaat, bestaat vanaf dat ogenblik in de geestelijke wereld. Maar wanneer hij ontdekt dat zijn mogelijkheden daar niet voldoende materieel zijn voor zijn bedoelingen, zal hij zich op materie concentreren en daarmee zijn belangstelling voor het

geestelijke verliezen en zich tijdelijk astraal manifesteren. Maar hij is in feite nog steeds deel van de geestelijke wereld.

Vraag: Wat geeft de doorslag voor het begrijpen van de dingen, stoffelijk intellectueel, zowel als geestelijk: verstand of bewustzijn? Waarin ligt het verschil tussen beiden?

Antwoord: Het bewustzijn geeft altijd de doorslag, omdat het bewustzijn niet alleen, zoals intellect, een kennen van feiten en het eventueel erkennen daarvan inhoudt, maar ook het erkennen van relaties en het aanvoelen van niet direct redelijk kenbare waarden omvat. Anders gezegd: daar waar het intellect te veel gewaardeerd wordt, belet het vaak de wijsheid zich te ontplooien.

Je moet natuurlijk je verstand gebruiken. Maar het verstand maakt a.h.w. de werktekening van het beleven. Je beleven omvat echter meer en heeft meer dimensies dan in die werktekeningen ooit tot uitdrukking kan worden gebracht. Daarom zou u volgens mij moeten zeggen: Je intellect is kennis, referentiewaarde, maar bewustzijn is het geheel van het leven omvattende erkenning, relatiebesef, aanvoelen van de relatie en mogelijkheden. Daarom is het onredelijker, maar voor de ontwikkeling van het ego van onmetelijk meer belang dan het intellect zonder meer.

Vraag: Is het waar en zo ja, waarom is het zo, dat iemand die is opgevoed in de rooms katholieke denkrichting, maar heel moeilijk tot het aanvaarden van andere geestelijke mogelijkheden overgaat?

Antwoord: Indien u weet hoeveel ex-katholieken en zelfs soms nog praktiserende katholieken op het ogenblik werken in allerhande spirituele en mystieke gemeenschappen, zowel aan onze kant als de uwe, zult u beseffen dat het gestelde niet geheel juist is.

Stel het anders: Onder de christelijke gemeenschappen is de Kerk van Rome de meest autoritaire. Zij oefent een geweld en drang op alle leden uit, berustende op het worteltje voor de snuit van de ezel, dat zaligheid heet, en de zweep die hen aanspoort en verdoeming heet. Hierdoor hoopt de bestuurder degenen die hij beschouwt als zijn schapen, maar die ik zo even ezels noemde, in het volgens hem juiste spoor te houden. Dit spoor wordt m.i. echter niet bepaald door de werkelijkheid, maar door de dogmatische voorstellingen van die bestuurder plus diens behoefte zijn positie als leider te handhaven. Een mens die niet zelf wil of durft denken, zal dan ook alles wat met deze dingen samenhangt, vaak afdoen met de uitspraak: dit moet van de duivel zijn, want indien het van God was, zat het wel bij ons in de kerk... Ik citeer een uitspraak die ik op aarde eens van iemand gehoord heb.

Het is echter duidelijk dat het rooms-katholicisme in het streven naar een gemeenschappelijk geestelijk beleven goed en belangrijk kan zijn. Maar men vergeet steeds weer, dat een ware gemeenschap in geestelijke zin alleen gebaseerd kan zijn op een vrijwillig en wederkerige samenwerking van de delen van die gemeenschap, zonder dwang, dreiging of verlokking. In de kerk van Rome is een groot deel van die bewuste en vrije samenwerking vervangen door onderwerping aan het gezag. Een dergelijk gezag kan goed zijn voor dwazen, die zelf niet kunnen denken. Waar een mens zelf kan denken, zal hij dus minder rooms zijn. Wat dit betreft is het voor mij de vraag, of de ontkerkelijking van de laatste jaren, die vooral de grotere kerken trof, alleen te wijten is aan het slechter worden van de mensen. Mogelijk staan die kerken voor denkende mensen wat eerder in hun hemd, omdat men niet meer klakkeloos alle uitspraken aanvaardt, maar geneigd is dezen kritisch te bezien, daarbij uitgaande van eigen besef en leven. Wat voldoende zal zijn.

Vraag: Houdt de reactie van de mensen geen verband met de wijze, waarop het beestje zelf geaard is?

Antwoord: Er zijn mensen die alleen gelukkig zijn onder een streng gezag, mits dit gezag hen de illusie geeft, zelf verdiensten of gezag te bezitten. Indien u dit bedoelt, kan ik stellen dat dergelijke mensen altijd weer voor een autoritaire vorm van denken en leven zullen stemmen. Dit geldt kerkelijk zowel als politiek. Kijkt men naar de oorzaak, dan blijkt vaak dat deze mensen eens zelf sterk autoritair werden opgevoed en dat zij nu het gevoel hebben: Ik moest vroeger ook gehoorzamen, dus nu zullen jullie mij ook moeten gehoorzamen; door mijn gehoorzaamheid

van eens heb ik het recht nu van anderen gehoorzaamheid te vergen. Vergelijk de afschaffing van de geldende en zware ontgroeningsperiode voor studenten. Degenen die het meest op die afschaffing tegen waren, waren korpsstudenten, die eens zelf een dergelijke zware tijd hadden moeten doormaken.

Vraag: De meeste geleerde koppen, ook de paus, blijven krampachtig vasthouden aan dogma's die aan gene zijde van geen belang zijn voor de verdere geestelijke ontwikkeling van het individu. Om welke reden komen zij niet tot een juister inzicht?

Antwoord: Men is wel op de hoogte van het leven aan gene zijde, maar neemt aan dat dit leven eerder een propaganda-afdeling is van de hel, die zij wel niet kennen, maar waarover zij zo overtuigend weten te prediken, dat ook zichzelf daarin voortdurend meer geloven. Hun angst voor de mogelijke hel betekent gelijktijdig een neiging zo weinig mogelijk van het volgens hen rechte pad af te wijken.

U sprak van geleerde koppen. Ik meen niet dat u de huidige paus een geleerde kop kunt noemen. Stijfkop, ja, maar niet geleerd. Wel kunt u zeggen dat deze paus een voor zich eerlijk gelovig mens is. De moeilijkheid is echter dat het gezag en daarmee zowel de politieke en morele macht van de kerk van Rome, alsook haar grote bezittingen en de veiligheid daarvan, sterk afhankelijk zijn van de discipline van de gelovigen. Juist deze discipline meent men te verhogen door dogma's te stellen en zo te eisen dat men bepaalde stellingen als waar zal aanvaarden op straffe van eeuwige ondergang. Toch blijkt dat men in dit opzicht, waarschijnlijk i.v.m. verschillen van volkskarakter, in verschillende landen bepaalde dogma's anders uitlegt en bepaalde disciplines anders beschouwt. In Italië is het nog steeds doodzonde niet op zondag ter kerke te gaan, terwijl in landen als Nederland en België de nadruk hierop is weggefallen en men bv. een zaterdagavonddienst houdt voor degenen die zondags liever uitslapen. Wat inconsequent is, indien men uitgaat van het standpunt, dat de zondag zelf door kerkgang gewijd dient te worden.

De kerk van Rome bezit wel degelijk een zekere flexibiliteit in leer, verkonding en discipline, ook wanneer zij deze uiterlijk niet toont. Want er blijkt een grote behoefte te bestaan in deze en andere kerken om vooral zo veel mogelijk gelovigen te behouden en men wil daarom veel door de vingers zien, wanneer hierdoor grotere aantallen 'trouw' blijven. De rechtlijnigheid van de verkondiging en het voortdurend zich beroepen op gezag en onfeilbaarheid is natuurlijk voortgekomen uit de behoefte de gelovigen zoveel mogelijk te kunnen leiden en gelijktijdig kritiek, op hetgeen de leiding doet, zoveel mogelijk onmogelijk te maken.

Ik wil u er verder op wijzen dat deze houding sterk herinnert aan de wijze waarop partijfilosofen in andere landen voortdurend denkbeelden ontwikkelen, waardoor het onmogelijk wordt voor partijleden en zelfs leden van de gemeenschap belangrijke kritiek uit te oefenen op de essentie van het systeem en op degenen die de macht in handen hebben. De partijdiscipline is in deze gevallen precies zoals de kerkdiscipline: een poging de eigen aansprakelijkheid van de mens te verminderen, zijn denken gelijk te schakelen en hem zo tot een goed werktuig te maken, waardoor men over een grotere macht kan beschikken. Sterke conditionering speelt hierbij een rol, maar zal evenzeer een rol spelen in elke menselijke gemeenschap. Want elk kind groeit op binnen de opvattingen en gebruiken van die gemeenschap en leert zo alle andere gebruiken, zienswijzen en gedragingen als minderwaardig te beschouwen, terwijl het daarnaast geleerd wordt alles zoveel mogelijk aan zich en eigen normen aan te passen, desnoods met een voorbij zien aan de eigen kwaliteiten of mogelijkheden van degene, die 'anders' is. Dit geldt voor elk land, zelfs het uwe, en niet alleen voor kerken.

Vraag: Worden die geleerden en de paus misschien beïnvloed door negatieve invloeden om de massa zo dom en onwetend mogelijk te houden?

Antwoord: Daar zijn geen negatieve entiteiten of invloeden voor nodig. Mensen die, om welke redenen dan ook, naar macht streven, zijn vanuit zich altijd weer bereid de massa dom te houden, omdat zij voelen niet de capaciteiten werkelijk te bezitten, die zij voorgeven te bezitten en dus hopen dat eenieder dom genoeg zal blijven om niet te begrijpen dat zij falen, terwijl zij beweren te slagen...

Vraag: Kunt u ons zeggen, wie de God was, die met Mozes sprak in het brandende braambos, volgens het Bijbelverhaal?

Antwoord: Dit zou een vuurgod geweest moeten zijn van Hettitische of Israëlitische oorsprong. Het zou dan Jehova geweest moeten zijn. Deze was namelijk, voor hij de naam van 'de enige God' werd, een vuurgod, terwijl bv. Adonai - een tweede naam die nu voor diezelfde ene God gebruikt wordt - oorspronkelijk in de maan vereerd werd en dus een maangod was. Wie hierover meer wil weten, zal moeten nagaan, welke stammen tezamen met de Joden uit Egypte trokken, of zich tijdens hun omzwervingen bij hen aansloten. Hun goden treffen wij later als aspecten van de ene God aan. De voorstelling van de god van Israël - die zich o.m. openbaarde in een lichtende wolk - lijkt wel een composiet van hun godsvoorstellingen te zijn.

Vraag: Men heeft geconstateerd, dat er op Mars rivieren en zeeën aanwezig zijn. Had Mars eens een dampkring en was er leven?

Antwoord: Mars had een dampkring en heeft er nog een, zij het dat deze zeer ijl is. Er is zelfs nog enige waterdamp. Of er nu nog rivierbeddingen zijn, die van grote afstand kenbaar zijn als zodanig, betwijfel ik echter. Het is mogelijk dat men bodemstructuren, die ontstaan zijn door verschuiving van bodemschotsen in het verleden, daarvoor aanziet. Op Mars is nu nog enig, zij het zeer laagstaand, leven. Eens zijn er ook hogere levensvormen, eigen aan deze planeet geweest, dit in tegenstelling tot hetgeen de wetenschap nu veronderstelt. Indien men plantengroei onmogelijk acht op Mars, zo wijs ik er op, dat er zelfs op aarde planten zijn die zich voornamelijk voeden met stoffen uit de bodem en daarbij bijna geen water van node hebben.

Vraag: Wij treffen o.m. in de Andes grote formaties aan, die de indruk geven door mensen vervaardigd te zijn. Kunt u hierover iets meer zeggen?

Antwoord: Ik kan u alleen zeggen, dat er een tijd is geweest waarin de mensen werkten met kennissymbolen, bv. in de vorm van labyrinten en opstellingen van stenen. Lijntekeningen en vaak zeer intricate bewerkingen op wonderlijk grote schaal drukten zowel geloof, denkbeelden, als feitelijke kennis uit. Voor een verklaring meen ik, dat men in deze richting zal moeten zoeken. Vooral dient men te beseffen dat mensen vaak vele geslachten lang aan een bepaald project in grote aantallen werkten om zo uitdrukking te geven aan iets, wat voor hen magisch of godsdienstig belangrijk was. Ik acht deze verklaring waarschijnlijker dan het vaak gehoorde argument, dat dit door ruimtevaarders tot stand zou zijn gebracht.

Vraag: Kan een helderziende met zekerheid zeggen, of iemand iets bewust of onbewust doet?

Antwoord: Wanneer het een heel goede helderziende is, lijkt mij dit inderdaad met redelijk grote zekerheid doenlijk te zijn, daar een bewust handelen in de aura fluctuaties veroorzaakt, die niet optreden bij een onbewust handelen, waarin de gedachte als stralingsfactor niet actief meespeelt. Een zeer goede helderziende met ervaring op dit gebied zou dan ook volgens mij moeten kunnen zeggen, waar een mens onbewust en waar hij bewust is. Bij inwerkingen uit de geest zullen afwijkingen in de aura eveneens volgens mij worden waargenomen. Maar voor een juiste interpretatie is natuurlijk ervaring nodig.

Vraag: Indien een overgegangene na de dood met zichzelf geconfronteerd wordt, wie is het dan, die het laatste leven overziet? Nog steeds het ego?

Antwoord: Het laatste leven wordt dan overzien door het werkelijke Ik, dat echter nog beperkt is in besef door zijn concentratie op het leven in de stof. Zolang je nog gebonden bent aan de maatstaven en waarden van het stoffelijke Ik, leef je als werkelijk Ik in een soort droomtoestand. Hierin herleef je na de dood fasen van het voorgaande bestaan. Maak je je hiervan los en besef je: "dit was, maar is niet meer", kun je het geheel als een soort buitenstaander beschouwen. Men is dan vrijgekomen van bindingen, die behoren tot het stoffelijke denken en bestaan. Dit heeft het voordeel dat je gaat beseffen dat de belangrijkheid van vormen voor je voortkomt uit associaties, die behoren tot het stoffelijke bestaan, zodat men eenvoudiger de werkelijk geestelijke wereld en invloeden uit de geest zal kunnen aanvaarden en verwerken.

Dit is de laatste vraag die ik voor u beantwoord. Ik hoop dat mijn antwoorden zover begrijpelijk zijn gebleven.

Na de pauze komt een andere spreker die zal trachten alle resterende vragen zo goed mogelijk te beantwoorden. Ik echter neem nu afscheid van u, dank u voor uw aandacht en wens u allen een goedenavond.

Goedenavond vrienden.

Vraag: Hoe worden trots en geldingsdrang in het hiernamaals afgeleerd?

Antwoord: Doe gewoon: je kunt zo trots zijn als een aap, maar dan sta je voor aap. Dat neem je dan niet, waardoor je in de ellende komt. Daarin ontdekt men dan, dat er geen enkele reden meer is om trots te zijn. Zo raak je ervan af. Met geldingsdrang is het al precies zo: je wilt je laten gelden, kunt je niet laten gelden en kiest uiteindelijk toch eieren voor je geld.

Vraag: In verband met de overgang: is de rustperiode na de dood gelijk aan de confrontatie met jezelf?

Antwoord: Daar komt het wel op neer. De meeste mensen blijven nog wel even hangen rond de aarde om hun eigen begrafenis te zien. Dan horen zij tenminste eindelijk ook eens iets goeds over zich zeggen. Daarna wordt je geconfronteerd met jezelf, rustende voor de buitenwereld. Wordt je wakker, dan sta je in een nieuwe werkelijkheid. De moeite die men moet doen om die nieuwe werkelijkheid te aanvaarden zou men dan louteringsprocedure kunnen noemen. De meeste mensen denken dat de geest na de dood eerst een tijdje gaat slapen. Maar vergeet dat maar. Wij hebben geen nacht meer, wij slapen niet en wij kennen dus geen slapeloze nachten ook.

Vraag: Volgens Jezus bereik je met geweld niets. Graag een toelichting.

Antwoord: Geestelijk gezien bereik je met geweld niets, omdat alles wat met geweld wordt bereikt, maar tijdelijk en door dwang ontstaat. Zodra de dwang wegvalt, valt alles weer terug tot zichzelf, wanneer het tenminste niet doorslaat naar de andere kant. De uitspraak is dus inderdaad waar. Aan de andere kant: wanneer men bezig is u dood te slaan en u weigert geweld te gebruiken om u te verdedigen, zit u wel aan onze kant, voor u het goed beseft. Zodat je dan met geweldloosheid wel iets bereikt, maar het de vraag is, of dit nu wel iets is wat je zo graag wilt bereiken. Ik zou er dus goed over nadenken, als ik u was.

Vraag: Wanneer iemand aan agressiedrang gehoorzaamt, dan werkt het toch wel? Hoe zit het dan met de agressiedrang van Mohammed?

Antwoord: Die jongen wilde mensen bekeren. Daar zij niet wilden luisteren, toen hij hen vreedzaam wilde bekeren, dacht hij: dan maar met geweld de afgodsbeelden omgooien. De mensen riepen toen: Dat zijn onze goden en daar blijf je maar van af. Waarop Mohammed dacht: Wanneer je zo niet wilt, zie ik wel een kans om eerst jullie in elkaar te slaan en daarna die goden. Je kunt het krijgen, zoals je wilt. Overigens: in dit geval moet u ook wel beseffen, dat zelfs bij godsdiensten geldt: 's lands wijs, 's lands eer.

Vraag: Kan u duidelijk maken dat egocentrische handelingen naar het ego terugkeren en dat de wet van oorzaak en gevolg opgaat? Hoe definieert u eigenlijk die wet?

Antwoord: De wet van oorzaak en gevolg betekent: Wanneer je een klap geeft en het lukt, zul je een volgende maal weer een neiging voelen om te slaan, maar dan tref je mogelijk de verkeerde en krijgt zelf een pak slaag. Al wat ik doe, zal tot mijzelf terugkeren, omdat ik, door het te doen, de neiging krijg het te herhalen en in die herhaling op de duur mijzelf in een situatie zal brengen, waarin ik datgene onderga, wat ik eens anderen heb aangedaan.

Vraag: Kan een spreker door het medium de aanwezigen ook stoffelijk zien?

Antwoord: Liever niet, de uitstralingen zijn soms al erg genoeg. Maar het kan wel, wanneer het werkelijk nodig is.

Vraag: Betekent het gezegde, dat een medium moet interpreteren, dat de inbeslagname gedeeltelijk is?

Antwoord: Noodzakelijk is dit niet. Wanneer er sprake is van inspiratie, dan praat iemand en denkt dat hij weet wat hij zegt, maar weet het niet, terwijl een ander wel weet wat hij gaat zeggen over dingen, waarvan de spreker mogelijk meent iets te weten, ofschoon hij er in feite niets van af weet. Inspiratie is dus een gedeeltelijke beïnvloeding, waarbij een spreker meent te weten wat hij gaat zeggen, terwijl hij niet weet wat hij zegt, ofschoon hij dit, hetgeen hij zegt, er soms toe komt iets te beweren, zonder te weten of ook dit juist is. Maar wanneer een medium interpreteert, kan ook van een volledige inbeslagname sprake zijn en wel, wanneer de geest werkt middels de hersenen van dit medium, zo indrukken inbrengende en de hersenen er toe brengende uit de inhoud van het medium zelf de passende woorden daarbij te zoeken.

Vraag: Krijgt iedereen in de loop der evolutie evenveel plezier en pijn? Is god helemaal rechtvaardig.

Antwoord: Dat kan moeilijk worden. Want er zijn masochisten die het juist leuk vinden wanneer zij pijn hebben... Ik zou willen zeggen: eenieder heeft dezelfde mogelijkheden om gelukkig of ongelukkig te zijn. Wat hij ermee doet, moet hij zelf maar weten. Dat is Gods rechtvaardigheid.

Vraag: Is Steiner in Nederland geïncarneerd en nu rond 12 jaar...

Antwoord: Stop maar. Mijn antwoord: Ben je zestig?

Vraag: Is alles wat in het leven opgelopen wordt aan beïnvloeding, gehechtheid, een soort sliblaag, een afdempen, die in het hiernamaals geheel weggespoeld wordt?

Antwoord: Even doortrekken en weg? Neen hoor, niet alles. Alles waarbij de hechting een harmonie betekent, is een altijd bestaande binding die nooit meer geheel teloor zal gaan, onverschillig waar de delen waartussen de binding bestaat zich zullen bevinden. Maar op het ogenblik dat de gehechtheid voornamelijk bestaat uit datgene wat je denkt te hebben, terwijl het in wezen jou heeft, verlies je die na de dood. Eerst probeer je nog dergelijke zaken bij je te houden, denkt aan deze zaken als werkelijkheid. Maar op de duur ontdek je, dat je er toch niets aan hebt, zodat op de duur de gehele sliblaag er wel af is.

Vraag: Worden in de toekomst de regeringen vervangen door computers om zo de geldingsdrang van de politici uit te schakelen?

Antwoord: Computers spelen reeds nu vaak een grote rol. Maar laat ons hopen, dat mensen aan het bewind blijven, zolang er nog mensen aan politiek doen. Want anders maakt men mogelijk politieke computers, en gezien hun aard en vermogen zullen die nog veel meer geldingsdrang hebben. Voorlopig zie ik dit dus nog niet. Onthoudt verder, dat een politicus tenminste nog gevoel heeft, ook al is dit vaak voornamelijk een verkeerd gevoel van waardigheid. Maar een computer kent geen gevoel. Een wereld die gevoelloos geregeerd wordt, is een wereld die niet meer menselijk is, zodat de mens in een dergelijke wereld tot een onmens wordt. En daar zijn er al genoeg van, dus daarvoor heeft u computers ook al niet nodig.

Vraag: Hoe kun je uitmaken, of een tegenslag een gevolg is van daden uit een vorig leven, of van onjuiste handelingen nu? In het eerste geval moet je het maar voorbij laten gaan, in het tweede geval juist de egocentrische oorzaken proberen op te sporen.

Antwoord: Dat is heel eenvoudig. De wet van oorzaak en gevolg stelt dat alles wat was het heden bepaalt, zodat alles wat je in een vorig leven ervaren en gedaan hebt, je conditionering in het heden bepaalt. Waaruit men kan besluiten dat een vorig leven de inhoud van het menselijke Ik mede bepaalt, hetwelk weer uitmaakt hoe je zult ervaren en leven. De mogelijkheid tot bepaalde dwaasheden heb je dus al bij de incarnatie meegebracht. Maar wanneer je de dwaasheid uithaalt, zal zij altijd mede voortkomen uit het leven dat je nu voert. Probeer dus altijd de oorzaak van alles, wat verkeerd gaat, te zoeken in eigen tekortschieten en eigen fouten. Kun je daarin geen oorzaak vinden, aanvaard de zaak, maar neem aan dat er toch bij jou iets fout gezeten moet hebben en doe je best om beter te worden.

Vraag: Rookt een straffe roker in het hiernamaals ook nog sigaretten?

Antwoord: Er zijn er zelfs die nog een zware pijp roken. Maar dat alles gaat voorbij, omdat je er geen werkelijke voldoening meer van hebt en geen gebaren meer nodig hebt ook, omdat je in de geest je belangrijkheid ontleent aan de inhoud en niet aan je uiterlijk.

Vraag: Zijn er dan herhalingen uit het laatste leven of nieuwe sigaretten?

Antwoord: Nieuwe merken? Wij kijken wel uit. Je kunt zeggen, dat het z.g. Zomerland is opgebouwd uit een reeks van denkbeelden en idealen uit het laatste leven in de stof en wel op zodanige wijze, dat een aantal personen tezamen denkt. Hetgeen als wereld wordt aanvaard, is dan een samenvoeging van verschillende denkbeelden en belevingen, die door meerderen gelijktijdig als werkelijk ervaren worden. Zodat deze wereld in vormen uiteindelijk bestaat uit de gedachten van degenen, die er in menen te leven. Wat inhoudt, dat je daar nog kunt roken omdat je dit normaal en begeerlijk acht, terwijl het verder betekent, dat je wel degelijk bepaalde nieuwe dingen kunt ontmoeten daar, omdat dit denkbeelden zijn van anderen, waarmee je wel harmonisch bent, zodat zij voor jou wel te begrijpen en te aanvaarden zijn - als werkelijkheid - maar die nog niet in jou bestonden dan wel waarvan je, al bestonden zij op aarde reeds in je, je tot op dat ogenblik nog niet bewust was.

Vraag: Zien wij bekenden daar terug, zoals zij waren of zoals zij nu zijn?

Antwoord: Je ziet je terug op het ogenblik, dat je buiten vorm denken om, de werkelijkheid gaat beleven. Tot die tijd zie je hen, zoals zij zichzelf zien. En dat is gemeenlijk veel mooier dan zij waren. De meeste mensen in Zomerland zijn uitermate knap, al zijn zij nog wel in hun vorm te herkennen. Dat komt dan, omdat zij nooit geloofd hebben, dat zij zo lelijk waren als anderen hen zagen. Voor mij gold dit ook, want toen ik in Zomerland leefde, manifesteerde ik mij als een knappe jongeling met bochel. Wat achteraf zelfbedrog was.

Vraag: Zijn genezingen en opwekkingen uit de dood, zoals beschreven in het nieuwe testament, werkelijk gebeurd?

Antwoord: Zij zijn in zoverre werkelijk gebeurd, dat bij de opwekkingen uit de dood sprake was van schijndood, die mogelijk zonder ingrijpen in een werkelijke dood zou zijn overgegaan. Wat betreft de wonderen: Er zijn inderdaad voor anderen niet te begrijpen dingen gebeurd. Maar deze wonderen hadden altijd weer betrekking op de psyche van de mens, zijn zenuwstelsel of zelfsuggestie. Zo kunnen wij aannemen, dat, wanneer wordt gesproken over genezing van melaatsen, zij geen lepralijders zijn, maar mensen met een huiduitslag, die als onrein werden beschouwd en daarom met de leprozen op gelijke voet werd gesteld. Men constateerde de ziekte immers aan enkele uiterlijke kenmerken en bepaalde vormen van uitslag lijken op het begin van lepra. Dergelijke vormen van uitslag kunnen echter ook door zenuwspanningen ontstaan, zodat je daaraan met suggestie en wat geestelijke kracht heel wat kunt doen.

Reactie: Zo ja, zo zouden dergelijke wonderen ook nu nog plaats moeten kunnen vinden, gezien 2000 jaren theologische bezinning op deze feiten?

Antwoord: Die dingen gebeuren nog steeds, maar niet door theologen. Dezen weten immers alleen weg met wonderen uit het verleden, maar zien nieuwe wonderen eerder als een aantasting van hun theoretische zekerheden. Overigens: wanneer je iemand geestelijk geneest, heb je nog kans veroordeeld te worden wegens onbevoegde uitoefening van de geneeskunde. Want er zijn heel wat mensen die het liever is, dat je iemand dood laat gaan volgens wetenschappelijke beginselen, dan dat je een leven onorthodox redt. Wonderen gebeuren nog steeds, maar zijn in uw dagen niet zo erg in tel. Eerst wanneer de mens zich meer bewust wordt van zijn innerlijke en mystieke waarden en mogelijkheden, zal hij m.i. weer een open oog krijgen voor de wonderen die wel gebeuren, maar al te vaak worden dezen weg verklaard, omdat zij niet passen in de zogenaamde logisch mechanistische denkwijzen van de huidige mens. U hebt mogelijk hierin geen direct antwoord gekregen, maar dat kunt u zichzelf dan nu wel geven.

Vraag: Terugkomende op uw visie t.a.v. recht en straf: Ik meen dat onze straffwetten tot stand zijn gekomen in een tijd, dat de christelijke levensvisie de overhand had. Met de Samaritaan voor ogen had de nadruk moeten liggen op de slachtoffers. De werkelijkheid laat anders zien. Waarom?

Antwoord: Omdat recht en rechtspleging de verdediging vormen van de maatschappij tegen alle invloeden, die die maatschappij zouden willen aantasten of veranderen. Op het ogenblik, dat de maatschappij voor de slachtoffers wil zorgen, heeft zij geen rechters meer nodig. Maar uw maatschappij, christelijk of niet, is steeds gebaseerd op een vorm van z.g. recht, waardoor

bestaand onrecht wordt gecontinueerd. Zonder dit zou uw maatschappij niet voort kunnen bestaan. Denk maar even na, dan weet u het.

Vraag: Tegenslagen treffen ons vaak tegelijk. Is een dergelijke periode astrologisch te voorspellen?

Antwoord: Wanneer u een werkelijk goede astroloog treft wel. Maar bij de doorsnee zijn dergelijke voorspellingen meestal te vaag geformuleerd om er iets mee te kunnen doen. Werkelijke astrologie betekent: rekening houden met de stand van bepaalde sterren en hun inwerking op aarde, niet alleen maar een rekening houden met de stand van de planeten. Het herhalings-effect bij rampen is overigens interessant. Wat een mens betreft: wanneer hij eenmaal een aantal tegenslagen heeft gehad, verwacht hij niets anders meer en maakt de tegenslagen zelf, door er bang voor te zijn.

Vraag: In ziekenhuizen kent men de z.g. Häufung fälle, waarmee men aangeeft, dat op een gegeven ogenblik opeens een aantal afzonderlijke patiënten binnenkomt met allen hetzelfde ziektebeeld, vaak zeldzaam. Welke wetmatigheid zit erachter?

Antwoord: Noem het de wet van herhaling. Deze stelt dat, wanneer een uitzonderlijke toestand optreedt in alle punten - of personen die met het eerste punt harmonisch zijn - een reeks gelijksoortige omstandigheden zal ontstaan, zodat de kans groot is, dat het eerste gebeuren zich herhaalt. Wat de ziekenhuizen betreft: mogelijk is men door het eerste geval attent geworden op een reeks verschijnselen, die men anders als symptomen van een meer ordinair ziekte beschouwd zou hebben: de aandacht is dus op de bijzondere kwaal gericht. Wat herhaling op punten betreft: let maar eens op. Wanneer er sprake is van een grote brand, volgen er gemeenlijk kort daarop nog twee. Zijn er meer dan drie van deze gevallen, dan volgen er waarschijnlijk zeven. Let eens op in de nieuwsberichten. Trek dan eens op een kaart lijnen tussen de gevallen en u zult zien dat zij meestal in een soort driehoek liggen. Afstand en tijdsverschil zijn daarbij zó, dat volgens de Einsteins berekening, die punten praktisch identiek zijn. Wat dan weer begrijpelijk maakt, dat de mogelijkheid tot het ontstaan van vergelijkbare verschijnselen op die plaatsen geen toeval is.

Vraag: Is er een geografische reden voor die driehoek?

Antwoord: Neen. Maar wanneer je vanuit de eerste twee punten een verbindende lijn trekt en dan vanuit beide een lijn naar het derde punt, ontstaat altijd een driehoek, omdat de kans dat genoemde punten in een rechte lijn liggen, minuscule is. Wil men mogelijkheden nagaan na de eerste twee gebeurtenissen, dan trekt men gelijk lange lijnen, elkaar kruisende, vanuit beide punten naar de ene en de andere zijde. Er ontstaat dan een soort ruit. De zo gevonden punten geven de richting - maar niet exact de plaats - aan, waarop een derde herhaling van het verschijnsel waarschijnlijk is. Je hebt er niet veel aan, dat is waar. Maar het is toch aardig voor de mensen en maakt duidelijk dat er een zekere wetmatigheid schuilt in deze herhalingen.

Vraag: Wanneer men zegt dat men bij genezing astrale kwallen uit het lichaam trekt, is dit dan reëel of kletspraak?

Antwoord: Ik zou zeggen een kletspraak, die door zijn suggestieve inwerking op eenvoudige mensen soms tot resultaten kan voeren. Ik ken wel een hoop geestelijke, astrale en menselijke kwallen, maar die hebben met kwalen niets te maken. Je ontvlucht die trouwens eerder dan hen weg te trekken.

Vraag: Astrale landkaarten maken van een land, is dat dan ook onzin?

Antwoord: In ieder geval is de uitdrukking niet juist. Je zou kunnen zeggen: Ik maak een kaart, waarop de astrale brandpunten en kolkingen in een bepaald land zijn aangegeven. Dat is mogelijk. Maar dan noem ik het toch geen landkaart. Bovendien doet de term landkaart veronderstellen dat wij te maken hebben met vaste, niet wisselende of alleen na lange tijd veranderende astrale werkingen, krachten en mogelijkheden.

En ook dit is niet juist daar de astrale wereld voortdurend in verandering is, steeds beweegt. De brandpunten blijven vaak langere tijd in dezelfde buurt, dat is waar, maar ook hun intensiteit en werking verandert nogal eens, daar zij mede door menselijke en geestelijke belangstelling tot stand komen.

Je zou dus wel een landkaart kunnen nemen en daarop de meest waarschijnlijke punten voor astrale werking binnen een bepaalde periode kunnen aantekenen. Maar of je dit dan weer een astrale landkaart mag noemen? Ik zou dat in ieder geval niet doen.

Vraag: Men schrijft tekens toe aan landen en steden. Slaait dit op een soort groepsgeest, of is het zuiver associatief?

Antwoord: Met uitzondering van bepaalde astrologische symbolen, die betrekking hebben bv. op het ogenblik dat een staat tot stand kwam, lijken mij dergelijke tekens voornamelijk associatief. Groepsgeesten kun je m.i. ten hoogste met associatieve tekens aanduiden, daar zij geen eigen tekens plegen te bezitten en niet onder bepaalde astrologische tekens te vangen zijn, maar hoogstens met z.g. magische eigen tekens zouden kunnen worden aangeduid. Overigens: bij groepen geldt wel, dat zij gemeenlijk een gemeenschappelijk bewustzijn of denken bezitten, dat dermate anders is dan soortgelijke uitstralingen in de omgeving, dat hierdoor een eigen mentaliteit ontstaat. Deze geheel eigen mentaliteit van een groep betekent gemeenlijk ook, dat een groepsgeest op zal treden, dus een hogere entiteit, die met de groep harmonisch is en inwerkt op de groep.

Vraag: Wat had uw uitdrukking: 'ben je zestig', te maken met de eventuele incarnatie van Steiner in een jongen, die nu 12 jaar zou zijn?

Antwoord: U kent kennelijk deze uitdrukking niet meer en associeert het met AOW of zoiets. Waarbij ik heb gehoord dat dit bij 60 alleen voor de dames geldt. De mannen moeten nog 5 jaar langer wachten op deze bonus, kennelijk omdat zij zoveel langer jong plegen te blijven. De term 'ben je zestig' betekent ongeveer: ben je nu helemaal ...? Ik dacht, dat dit op de vraag een duidelijk kort en toepasselijk antwoord was. Want daarmee maakte ik duidelijk, dat naar mijn beste weten geen Steiner op aarde geïncarneerd is en dus ook geen 12 jaar oud kan zijn.

Vraag: Wat is de waarde van iriscopie?

Antwoord: Een vorm van diagnostiek, die niet zo gek is, wanneer men deze hanteert om indicaties te vinden die een verder onderzoek vergemakkelijken, zodat men sneller en beter tot een juiste diagnose en therapie kan komen. Indien men alleen uit de iris een diagnose wil stellen, is de kans dat belangrijke fouten worden gemaakt, volgens mij te groot. De iris zal in vlekken en verkleuringen echter wel aanduidingen geven omtrent bepaalde tekorten in het lichaam en de plaats daarvan geeft bij benadering aan, in welke organen de oorzaak daarvoor gezocht dient te worden. Gebruikt men iriscopie, dan zal men dus weten, aan welke delen van het menselijke lichaam men bij nader onderzoek bijzondere aandacht dient te schenken. Dit is volgens mij de grootste waarde van deze werkwijze. Hetzelfde geldt voor waterkijken: Iemand die alleen naar uw urine kijkt en dan bv. zegt: je hebt het wel erg aan je keel, die zoekt het volgens mij te hoog. Maar iemand, die de urine beziet, kan reeds een mening hebben en door analyse daarvan vele zaken constateren. Maar het kijken gaat dan vooraf aan een analyse, die door een verder onderzoek van de patiënt gevolgd dient te worden.

Vraag: Hoe bestrijden wij het beste de teruggang der moraliteit?

Antwoord: Door ons te houden aan ons eigen moreel besef, maar moraliteit niet als vaste waarde te beschouwen, daar moraal eerder een persoonlijke codex is, die wij zelf waar moeten maken, terwijl men het aan anderen over moet laten voor zich een juiste en passende gedragscode te vinden. Slechts daar, waar onze eigen morele gedragingen onmogelijk worden door het gedrag van anderen, zal men daaraan iets moeten doen en dan snel en afdoende.

Maar daarmee ben ik er.

Goedenavond.

d.d. 30 mei 1974